

## LİTERATÜRDEN ÖZETLER

### Dr. Salih ÇETİNKURŞUN, Dr. İlhami SÜRER

**Karaciğer Hidatidozunda Konservatif Cerrahiye Komplike eden Safra Kaçaklarının Önemi**  
*Skrobuis G, Vagianos C, Polydorou A, et al.*  
*Departments of Surgery, Universities of Athens and Patras, Yunanistan*

*World J Surg 26: 704-708, 2002*

Karaciğer hidatidozunun cerrahi tedavisi halen tartışmalı olup uygun cerrahi teknik üzerinde fikir birliği elde edilememiştir. Konservatif cerrahi işlemlerin en önemli komplikasyonları arasında yüksek oranda seyreden safra kaçakları bildirilmiştir. Yazarlar bu konuya açıklık getirmek amacıyla 1985-2000 yılları arasında karaciğer hidatidozu nedeniyle opere edilen 187 olguyu retrospektif olarak incelemişlerdir. Bu olgulara kistin parsiyel eksizyonu ve drenaj gibi konservatif cerrahi işlem uygulanmış olup ortaya çıkan 18 komplikasyonun (% 10) tümü safra kaçaklarına ait olduğu bildirilmiştir. 14 safra fistüllü olgunun 5'i endoskopik yolla tedavi edilirken 9 olgu konservatif tedavi sonrası iyileşmiştir. Safra kaçağı, hepatik hidatidozun konservatif cerrahisi sonrasında ortaya çıkan en önemli komplikasyonu olup endoskopik ve konservatif tedavi yöntemleri ile başarılı olarak tedavi edilebilmektedir.

**Adhesiv İntestinal obstruksiyonlarda Başarısız Konservatif Tedavi Sonrası Gastrografin Uygulamasının Terapötik Değeri**  
*Choi HK, Chu KW ve Law WL*  
*Department of Surgery, University of Hong Kong, Çin*

*Annals of Surgery 236: 1-6, 2002*

Yazarlar strangülasyon şüphesi olmayan ve adhesiv intestinal obstruksiyon nedeni ile takip edilen olgulardan ilk 48 saatte konservatif tedaviye yanıt alınmayan 35 olguyu 2 gruba ayırmışlardır. 19 olguya oral gastrografin, diğer grubu oluşturan 16 olguyada laparotomi uygulamışlardır. Gastrografin uygulanan 19 olgudan 14'ünde ortalama 41 saatlik bir süreç içerisinde obstrüksiyon ortadan kalkmış, komplet obstrüksiyon bulguları gösteren 5 olgu operasyona alınmıştır. Gastrografin kullanımı ile operasyona olan gereklilik % 74 oranında azaltılmış ve hiçbir komplikasyon gözlenmemiştir. Sonuç olarak gastro-

grafinin adhesiv ince barsak obstruksiyonlarında konservatif tedavinin başarısız kaldığı olgularda operasyona olan gereksinimi önemli oranda düşürdüğü saptanmıştır.

**Çocuklarda Sevoflurane Uygulaması Sonrası Ortaya Çıkan Ajitasyonun Engellenmesinde Kaudal ve İntravenöz Klonidinin Karşılaştırılması**  
*Bock M, Kunz P, Schreckenberger R, et al.*

*Department of Anaesthesiology, University of Tübingen, Almanya*

*British Journal of Anaesthesiology 88:790-796, 2002*

Çocuklarda Sevoflurane kullanımı postanestetik ajitasyona neden olmakta ve çoğunlukla opioidler ile tedavi edilmektedir. Yazarlar bu çalışmada postanestetik ajitasyonun ortadan kaldırılmasında intravenöz ve epidural klonidine uygulamasının etkinliğini araştırmışlardır.

Sonuç olarak uygulanış metodundan bağımsız olarak 3 µg/kg dozunda verilen klonidinin sevoflurane anesteziinden sonra gözlenen postanestetik ajitasyonu etkin bir şekilde önlediği belirtilmiştir.

**Obstrüktif Üropati: Çocuklarda Kronik Renal Yetmezliğin Önemli bir Nedeni**

*Roth KS, Koo HP, Spottswood SE, et al.*

*Virginia Commonwealth University, Virginia, ABD*

*Clin Pediatr 4: 309-314, 2002*

Kronik renal yetmezliğe sahip olguların bakımı Amerikan ulusal sağlık bütçesinin önemli bir bölümünü oluşturmaktadır. Patolojinin çeşitliliği ve uzun yıllar boyu sessiz kalarak ilerlemesi sonuçta kronik renal yetmezlik tanısını doğurmaktadır. 1997 yılında pediatrik renal transplantların % 16.5 oranında sorumlusu obstrüktif üropati nedeniyle oluşan kronik renal yetmezliktir. Bu nedenle yazarlar makalede obstrüktif üropatinin tanı tedavi ve sınıflanmasına toplu ve güncel bir yaklaşım getirmektedirler.

**Wilms Tümörlü Kız Olgularda Mülleriyen Kanal Anomalileri için Artan Risk Faktörü**

**Bryne J ve Nicholson HC**

**Children's National Medical Center, Washington DC, ABD**

**Med Pediatr Oncol 38: 258-259, 2002**

Yazarlar iki bağımsız seride wilms tümörlü kız olgularda yaklaşık % 10'a varan duplike cervix, uterus ve bicornuate uterus gibi mülleriyen kanal anomalilerine dikkat çekmektedirler. Genel popülasyondaki mülleriyen kanal anomalilerinin ortaya

çıkış insidansı ile karşılaştırıldığında normal popülasyona oranla wilms tümörlü olgularda mülleriyen anomaliler yaklaşık olarak 22 kat daha sıktır. Bu nedenle wilms tümörlü kız olgular radyoterapinin getireceği fertilité sorunlarına ek olarak mülleriyen anomaliler dolayısıyla artı bir risk taşımaktadırlar. Bu nedenle yazarlar wilms tümörü nedeniyle tedavi gören olgularda puberte çağında olası bir patolojiyi saptama amacıyla detaylı pelvik ultrasonografi önermektedirler.

## DUYURU

**Pediatric Cerrahi Dergisi Yazışma Adres Değişikliği**

S.N. Cenk Büyükcinal, Pediatric Cerrahi Dergisi Editörü

Cerrahpaşa PTT, PK:37, 34301 Cerrahpaşa-İstanbul